

**Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta
Katedra kulturních a náboženských studií**

Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucí práce

Jméno autora: Jan Salač

Název práce: Antropologie smrti: Komparativní analýza fenoménu smrti ve středověké společnosti

Vedoucí práce: Mgr. Veronika Halamová

Téma bylo v literatuře reflektováno.

Práce je zaměřena: Teoreticky, staví na dostupné literatuře.

Jazyková a stylistická úroveň práce: Odpovídá požadavkům kladeným na odborný text, i když místy by bylo dobré ji po této stránce dopracovat. V některých částech je patrné, že se autor příliš nezabýval stylistickými korekturami, jako např. na s. 21, 22, 23, 25 ad.

Rozsah práce: 50 stran vlastního textu.

Použitá literatura: Práce je postavena monografiích a zdrojích dostupných na internetu.

Počet uváděných titulů: 88.

Citace v textu: Zcela odpovídají požadavkům kladeným na odborný text.

Formální stránka práce: Práce odpovídá požadavkům kladeným na odborný text, což se projevuje zejména v práci se zdroji. Po jazykové stránce je na velmi dobré úrovni, byť je nutno vytknout místy nedopracovanou stylistiku, příliš časté opakování pojmů atd. Ve výsledku tak může text působit jako by byl „šit horkou jehlou na poslední chvíli“. Nešťastně též působí chyby v anglické verzi anotace. Také číslování jednotlivých kapitol není pojato standardním způsobem, konkrétně očíslovaný Úvod, Závěr a Seznam použitých zdrojů.

Cíl práce: Autor si vytyčil za cíl představit chápání smrti ve středověké společnosti a interpretovat jej v transkulturním kontextu.

Úroveň závěrečné práce: Práce je na velmi dobré úrovni a lze ji proto doporučit k obhajobě.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby: Jan Salač si pro svou závěrečnou práci vybral téma, které se v perspektivě současného, nejen geopolitického, dění zdá být neaktuální a nepotřebné. Toto veskrze povrchní a pohodlné tvrzení zmiňuje autor již v úvodu své práce, kde s odkazem na Karla Rahnera poukazuje na člověka jako dějinnou bytost, která je minulostí a také kulturou determinována. Jan Salač rozdělil svou závěrečnou práci do šesti kapitol, což v celkovém dojmu působí překombinovaně. Zjednodušení osnovy, např. sloučením páté a šesté kapitoly, by práci celkově prospělo.

V některých místech, ve snaze seznámit čtenáře se zajímavými skutečnostmi, se autor odklání od hlavní myšlenkové linie, čímž odvádí i čtenářovu pozornost, jako je tomu např. v podkapitole 6. 1. Zde, ale i v jiných částech práce, by bylo záhodno text zestručnit a více jej přiklonit k cíli práce a zároveň jej důsledněji propojit s hlavním tématem.

Na druhou stranu je nutné vyzdvihnout interpretaci tématu v perspektivě Transkulturní komunikace v sedmé kapitole, v níž se autor zamýšlí nad možnými inspiracemi, které by mohl současný člověk a potažmo společnost, nalézt v dynamice středověké společnosti, jejím pojetí hodnot i posledních pozemských věcí.

Jan Salač vytvořil text, který by, navzdory své neúplné zralosti, mohl směle aspirovat na magisterskou práci. Je patrné, že autor pečlivě promýšlel interpretaci tématu a snažil se jej pojmout vlastním způsobem. O tom svědčí také, na bakalářskou práci nezvyklé, množství použitých zdrojů i práce s nimi.

Výsledné hodnocení:

Datum: 31. 7. 2017 Hradec Králové

Veronika Halamová, v. r.